

ការត្រួតពិនិត្យការចូលចត និងចេញទូក នេសាទ (PIPO) របស់ប្រទេសថៃ និង អង្គការពល កម្មអន្តរជាតិ (ILO)៖ អ្នកនេសាទបរាជ័យ ខ្សែសង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់អាហារ សមុទ្រដែលមានហានិភ័យ

ទោះបីជាបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញារបស់ ILO លេខ ១៨៨ (ការងារក្នុងវិស័យនេសាទ) ក្នុងឆ្នាំ ២០១៩ ក៏ដោយ ក៏ប្រទេសថៃមិនបានអនុវត្ត ឬអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិសំខាន់ៗនៃអនុសញ្ញានេះ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនោះទេ។ ប្រព័ន្ធអធិការកិច្ច PIPO បរាជ័យជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងការការពារអ្នកនេសាទពីការកេងប្រវ័ញ្ចកម្លាំងពលកម្ម មិនគោរពតាមស្តង់ដារអនុសញ្ញាលេខ ១៨៨ ហើយបរាជ័យក្នុងការផ្តល់ភស្តុតាងដែលអាចទុកចិត្តបានថា ខ្សែសង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់អាហារសមុទ្ររបស់ថៃមិនមានការប្រើពលកម្មដោយបង្ខំទេ បង្កសំណួរអំពី សមត្ថភាព និងឆន្ទៈរបស់ ILO ក្នុងការធ្វើឱ្យរដ្ឋហត្ថលេខីទទួលខុសត្រូវចំពោះស្តង់ដារអនុសញ្ញារបស់ខ្លួន។

របាយការណ៍សង្ខេប

ការបរាជ័យរបស់អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ (ILO) ក្នុងការធ្វើឱ្យប្រទេសថៃទទួលខុសត្រូវចំពោះការអនុវត្ត និងការអនុវលោមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃអនុសញ្ញាលេខ ១៨៨ ដែលគេស្គាល់ថា ជាអនុសញ្ញាស្តីពីក្នុងការងារនៃវិស័យនេសាទ ឆ្នាំ ២០០៧ (C188) គឺជាកង្វល់ដ៏សំខាន់មួយ ជាពិសេសនៅក្នុងស្តែងចេញនៃ តួនាទីសំខាន់របស់អនុសញ្ញាក្នុងការការពារសិទ្ធិ និងលក្ខខណ្ឌការងាររបស់អ្នកនេសាទទូទាំងពិភពលោក។ ជាងនេះទៅទៀត ដោយពិចារណាថា ប្រទេសថៃគឺជាប្រទេសអាស៊ីអាគ្នេយ៍ដំបូងគេដែលផ្តល់សច្ចាប័នលើ C188 ហើយ ILO បានចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងសហការជាមួយប្រទេសជិតខាង ដូចជា ឥណ្ឌូនេស៊ី និងហ្វីលីពីន ឆ្ពោះទៅរកការផ្តល់សច្ចាប័នស្រដៀងគ្នានេះ ត្រូវតែគិតពិចារណាថា តើ ILO មានចេតនាគេចវេសមិនបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនដែរឬទេ។ ការដាក់សម្ពាធជាអតិបរិមាណលើប្រទេសថៃ ដើម្បីធានាការអនុវត្តស្តង់ដារ C188 ដោយមានគោលបំណងជៀសវាងការបំបាក់ទឹកចិត្តប្រទេសផ្សេងទៀតពីការផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញានេះ។ ដើម្បីវាយតម្លៃបញ្ហាទាំងនេះ ចាំបាច់ត្រូវពិចារណាលើកត្តាសំខាន់ៗមួយចំនួន៖

ការមិនអនុលោមតាម C188

ប្រទេសថៃក្នុងនាមជាហត្ថលេខីនៃ C188 មានកាតព្វកិច្ចធានាការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងការអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ។ C188 រួមបញ្ចូលការការពារដ៏ចាំបាច់សម្រាប់អ្នកនេសាទ ដូចជា ប្រាក់ឈ្នួលសមរម្យ ម៉ោងធ្វើការច្បាស់លាស់ សុវត្ថិភាពការងារ និងស្តង់ដារសុខភាព និងការគាំពារសន្តិសុខសង្គម។ ការបរាជ័យរបស់រដ្ឋាភិបាលថៃក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចទាំងនេះតាមរយៈយន្តការអធិការកិច្ច PIPO គឺជាការបំពានយ៉ាងច្បាស់លើការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ពួកគេចំពោះអង្គការ ILO និងសហគមន៍អន្តរជាតិ។

ផលប៉ះពាល់លើកម្លាំងពលករនេសាទចំណាកស្រុក

ការបរាជ័យរបស់ PIPO ក្នុងការអនុវត្ត និងពង្រឹង C188 ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព មានផលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ទៅលើសុខុមាលភាពនៃកម្លាំងពលករនេសាទចំណាកស្រុករបស់ប្រទេសថៃ។ អ្នកនេសាទចំណាកស្រុកនៅក្នុងប្រទេសថៃភាគច្រើនធ្វើការក្នុងស្ថានភាពលំបាក ហើយគ្រោះថ្នាក់។ នៅពេលដែលបទប្បញ្ញត្តិនៃ C188 មិនត្រូវបានគោរព វាទុកឱ្យអ្នកនេសាទទាំងនេះងាយរងការកេងប្រវ័ញ្ច លក្ខខណ្ឌការងារមិនសមរម្យ និងការរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស។ វាធ្វើឱ្យខូចដល់បេសកកម្មរបស់ ILO ក្នុងការលើកកម្ពស់ការងារសមរម្យ និងការពារសិទ្ធិកម្មករ។

ក្នុងនាមរបស់ ILO

ក្នុងនាមរបស់ ILO គឺដើម្បីលើកកម្ពស់ និងត្រួតពិនិត្យស្តង់ដារការងារ និងការការពារសិទ្ធិកម្មករនៅទូទាំងពិភពលោក។ នៅពេលដែលរដ្ឋបាលលើកកម្ពស់ ILO ដូចជាប្រទេសថៃ មិនបានគោរពតាមស្តង់ដារទាំងនេះ វាបង្កើតជាចម្ងល់អំពីសមត្ថភាពរបស់ ILO ក្នុងការដាក់ឱ្យប្រទេសនីមួយៗទទួលខុសត្រូវប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ វាចាំបាច់សម្រាប់ ILO ក្នុងការប្រើប្រាស់ឥទ្ធិពល រួមទាំងជំនួយបច្ចេកទេសរបស់ខ្លួន ទាំងការគាំទ្រ និងសម្ពាធដល់រដ្ឋសមាជិកក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេ ស្របតាមអនុសញ្ញាការងារអន្តរជាតិ។

ការត្រួតពិនិត្យ និងសម្ពាធអន្តរជាតិ

សហគមន៍អន្តរជាតិ រួមទាំងរដ្ឋសមាជិក ILO ផ្សេងទៀត អង្គការសង្គមស៊ីវិល សហជីព និងអ្នកសម្របសម្រួលសិទ្ធិមនុស្ស គួរតែដាក់សម្ពាធលើប្រទេសថៃឱ្យអនុវត្តតាម C188 និងដោះស្រាយបញ្ហានៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទរបស់ខ្លួន។ វាអាចត្រូវធ្វើតាមរយៈបណ្តាញការទូត កិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មទ្វេភាគី និងក្នុងតំបន់យុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗការយល់ដឹងជាសាធារណៈ និងការរឹតបន្តឹងលទ្ធភាពទទួលបានទីផ្សារ និង/ឬការដាក់ទណ្ឌកម្ម។

ជំនួយបច្ចេកទេស និងការកសាងសមត្ថភាព

អស់រយៈពេលជាង ៤ ឆ្នាំ ILO បានផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស និងការគាំទ្រការកសាងសមត្ថភាពដល់កម្មវិធី PIPO របស់ប្រទេសថៃ ដើម្បីជួយប្រទេសនេះបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្រោម C188 ប៉ុន្តែវាបានបរាជ័យជាខ្លាំង ក្នុងការពង្រឹងការការពារការងារ ឬគ្របដណ្តប់របស់ប្រទេសថៃ ក្នុងការកែលម្អអធិការកិច្ចការងារ ឬដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងទៀតដែលរារាំងការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅទូទាំងឧស្សាហកម្មនេសាទថៃ។

របាយការណ៍នេះនឹងផ្តល់នូវឧទាហរណ៍ និងការវិភាគជាក់ស្តែងនៃការបរាជ័យរបស់ប្រទេសថៃក្នុងការអនុវត្ត និងការពង្រឹងអនុសញ្ញា ILO លេខ ១៨៨ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយបង្កើនការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំងអំពីសុខុមាលភាពនៃកម្លាំងអ្នកនេសាទចំណាកស្រុកភាគច្រើនរបស់ប្រទេស និងសមត្ថភាពរបស់ ILO ក្នុងការធ្វើឱ្យរដ្ឋបាលលើកកម្ពស់មានការទទួលខុសត្រូវ។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ ILO ក្នុងការចាត់វិធានការ ដើម្បីឱ្យរដ្ឋាភិបាលថៃទទួលខុសត្រូវក្នុងការកែតម្រូវស្ថានភាពនេះ និងធានាថាសិទ្ធិ និងលក្ខខណ្ឌការងាររបស់អ្នកនេសាទនៅក្នុងប្រទេសថៃត្រូវបានការពារឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់។

ប្រវត្តិសិទ្ធិការងារក្នុងឧស្សាហកម្ម នេសាទថៃ និងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន

ក្នុងឆ្នាំ ២០១៦ មជ្ឈមណ្ឌលបញ្ហាការដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំង និងការនេសាទខុសច្បាប់ (CCCIF) និងមជ្ឈមណ្ឌល PIPO ចំនួន ៣០ ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាមូលដ្ឋាននៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងត្រួតពិនិត្យ និងអធិការកិច្ចនារីនេសាទថៃ។ កំណែទម្រង់ទាំងនេះ ដែលត្រូវបានអនុវត្ត ដោយអតីតរបបក្រុមប្រឹក្សាជាតិដើម្បីសន្តិភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់ (NCPO) ដើម្បីដោះស្រាយសម្ពាធអន្តរជាតិ រួមទាំងការដាក់ទណ្ឌកម្មកាតលៀងពី សហភាពអឺរ៉ុប (EU) ត្រូវបានដាក់ឱ្យដំណើរការដើម្បីទប់ស្កាត់ ឬលុបបំបាត់ការកេងប្រវ័ញ្ចនៅក្នុងឧស្សាហកម្មអាហារសមុទ្រថៃ។ PIPO ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីតាមដានបញ្ហាពាក់ព័ន្ធជាច្រើន រួមមានការត្រួតពិនិត្យឯកសារ ការត្រួតពិនិត្យបញ្ជីនារីក ការស៊ើបអង្កេតសុខុមាលភាព និងលក្ខខណ្ឌការងារ (រួមទាំងសុចនាករការរំលោភបំពានកម្លាំងពលកម្ម និងការជួញដូរមនុស្ស) ការត្រួតពិនិត្យ VMS ការពិនិត្យឧបករណ៍នេសាទដើម្បីកំណត់ភាពស្របច្បាប់ និងបញ្ហាផ្សេងៗទៀត។¹

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់អ្នកនេសាទតាមរយៈការប្រជុំ ការសម្ភាសន៍ និងការសង្កេតអធិការកិច្ច PIPO ដោយផ្ទាល់ដែលធ្វើឡើងដោយបណ្តាញសិទ្ធិអ្នកនេសាទរបស់សហព័ន្ធដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ (ITF-FRN) ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះបង្ហាញថា ពិធីសារអធិការកិច្ចបានបរាជ័យហួសថ្ងៃ ក្នុងការលុបបំបាត់ការអនុវត្តការកេងប្រវ័ញ្ច។ នេះបើទោះជាប្រទេសថៃបានផ្តល់សច្ចាប័នលើ ILO C188 (អនុសញ្ញាការងារក្នុងការនេសាទ) ក្នុងឆ្នាំ ២០១៩ ក៏ដោយ ការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ច្បាប់ជលផលថៃ ការបង្កើតកម្មវិធីអធិការកិច្ចអន្តរករី PIPO និងការប្រកាសដោយរដ្ឋាភិបាលថៃថា បញ្ហានេសាទ និងសិទ្ធិការងារទាំងអស់នៅក្នុងការនេសាទខុសច្បាប់ ដែលគ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានការត្រួតពិនិត្យ (IUU) នៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទរបស់ប្រទេសថៃត្រូវបានលុបចោល។

ការចុះអធិការកិច្ចនៅតែមិនគ្រប់គ្រាន់

FRN បានរកឃើញថា ការត្រួតពិនិត្យ PIPO នៅតែជាកម្រិតទាប ហើយអ្នកចុះអធិការកិច្ចមិនបានស្វែងយល់ស៊ីជម្រៅគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងរាយការណ៍អំពីការរំលោភបំពាន ឬដាក់ទណ្ឌកម្មអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើស។ ផ្ទុយទៅវិញ ក្រុមអធិការកិច្ចជាច្រើនហាក់ដូចជាចាត់ទុកតួនាទីរបស់ពួកគេថា ជាការបង្ហាញ "ភាពស្ងាត់ស្ងៀម" ដែលគោលដៅដើម្បីរាយការណ៍ថាគ្មានការរំលោភបំពាន ឬរកមិនឃើញភស្តុតាងនៃអំពើខុសឆ្គងណាមួយឡើយ។ ទីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល ក្រុមហ៊ុន និងអង្គការជាច្រើនបានលើកឡើងពីកង្វល់ស្រដៀងគ្នានេះ។ ជាឧទាហរណ៍ មូលនិធិយុត្តិធម៌បរិស្ថានបានសង្កេតឃើញថា "មន្ត្រីនៅតែបន្តភ្ជាប់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃការរំលោភបំពានលើការនេសាទ នៃការនេសាទដោយខុសច្បាប់ និងជនរងគ្រោះដែលបណ្តាលមកពីការរំលោភបំពាន ឬការជួញដូរថាជាប្រព័ន្ធដែលបរាជ័យ"^១ នេះបង្ហាញឱ្យឃើញពីភាពអសមត្ថភាពមិនគួរឱ្យជឿរបស់រដ្ឋាភិបាលថែក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណការរំលោភសិទ្ធិការងារក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះ ដោយបានរកឃើញការរំលោភបំពាន តិចជាងមួយភាគដប់នៃមួយភាគរយ (0.08%) នៃនាវានេសាទទាំងអស់ដែលបានធ្វើអធិការកិច្ច។

អង្គការ ILO បានលើកឡើងពីការព្រួយបារម្ភស្រដៀងគ្នាជាមួយប្រព័ន្ធអធិការកិច្ច PIPO ដោយបានចែករំលែកនៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០២៣ ដែលមានតែចំនួនតិចតួចនៃការរំលោភសិទ្ធិការងារ ហើយមានតែម្ចាស់នាវាចំនួន ៣២ ប៉ុណ្ណោះដែលប្រឈមមុខនឹងការអនុវត្តច្បាប់ (រាល់ការរំលោភបំពានចាប់ពីខែសីហា ឆ្នាំ ២០២២ ដល់ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២៣ ដែលជាចម្បងបណ្តាលមកពីឯកសារ)។ ពួកគេបានសង្កេតឃើញបន្ថែមទៀតថា ឧបសគ្គរចនាសម្ព័ន្ធ និងបរិបទ រួមទាំងអំណាចអធិការកិច្ចមានកម្រិតកង្វះការលើកទឹកចិត្ត ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណការរំលោភបំពាន និងឥទ្ធិពលហួសហេតុពីម្ចាស់នាវាបានរារាំងប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធ PIPO ។^២ វាបង្ហាញពីសមត្ថភាពរបស់ ILO ក្នុងការទទួលស្គាល់ការបរាជ័យរបស់រដ្ឋាភិបាលថែក្នុងការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវស្តង់ដារ C188 ប៉ុន្តែវាមិនទាន់បាន ប្រែក្លាយទៅជាសកម្មភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ការរិះគន់ជាសាធារណៈ ឬសម្ពាធដើម្បីបង្ខំឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូររចនាសម្ព័ន្ធ។ ប្តូរឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅចាប់តាំងពីការផ្តល់សច្ចាប័នដល់ C188 ហើយធនធានចាំបាច់ ត្រូវបានបណ្តាក់ទុនទៅក្នុងផ្នែកអធិការកិច្ចរបស់ប្រទេសថៃដោយ ILO ប៉ុន្តែមិនមានការបញ្ជាក់ពីភាពល្អប្រសើរនោះទេ។

លទ្ធផលអធិការកិច្ច PIPO ផ្លូវការ (២០១៩-២០២២)^៤

រយៈពេល	នាវាដែលត្រូវបានអធិការកិច្ច	ចំនួនអ្នកនេសាទដែលមាន	ការបំពានត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ	ការដាក់បទបញ្ជាឱ្យមានការកែតម្រូវត្រូវបានចេញប្រកាស	ការកាត់ក្តី (សំណុំរឿងចូលដល់តុលាការ)	នៃការអធិការកិច្ចដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណការបំពាន
2019	44,322	541,372	20	4	15	0.05%
2020	55,818	690,793	19	16	3	0.03%
2021	44,857	553,035	17	12	5	0.04%
2022	12,810	175,075	63	25	38	0.49%
Totals	159,807	1,960,275	119	57	61	0.08%

កង្វះការពិន័យ ឬកាលវិភាគ នៃការដាក់ទណ្ឌកម្ម

សូម្បីតែជាមួយនឹងការផ្តល់សច្ចាប័នលើ C188 និងវត្តមាននៃច្បាប់មួយចំនួនដែលទាក់ទងនឹងពលកម្មដោយបង្ខំស្តង់ដារនានានៃសេនា និងបទប្បញ្ញត្តិនៃសេនាខុសច្បាប់ - ការដាក់ទណ្ឌកម្មត្រូវបានកំណត់មិនគ្រប់គ្រាន់ ឬមិនច្បាស់លាស់ បង្កើតប្រអប់ Pandora នៃការមិនពង្រឹងការអនុវត្តមិនស៊ីសង្វាក់គ្នា ហើយអាក្រក់បំផុត ស្ថានភាពដែលសម្របសម្រួលអំពើពុករលួយ ឬការយុបយិត។ គ្មានស្ថាប័នអធិការកិច្ចពិតប្រាកដ និងមានប្រសិទ្ធភាពទេ បើគ្មានការពិន័យ ការផាកពិន័យ ឬការដាក់ទណ្ឌកម្មសម្រាប់នាយនាវា និងម្ចាស់នាវាដែលបំពានច្បាប់ ឬបំពានបទប្បញ្ញត្តិរបស់រដ្ឋ។ ជាងនេះទៅទៀត ផ្នត់គំនិតក្នុងចំណោមក្រុមអធិការកិច្ចថា វាជារឿងអាក្រក់ក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណការរំលោភបំពាន ហើយការកាត់ទោសលើសំណុំរឿងបង្កជាបញ្ហា។ ផ្ទុយទៅវិញ ក្រុមអធិការកិច្ចគួរតែត្រូវបានធានាថា ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃការរំលោភបំពាន និងការស៊ើបអង្កេតត្រឹមត្រូវនៃករណីទាំងនោះ គឺជាឧទាហរណ៍នៃដំណើរការ PIPO ដែលដំណើរការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។⁵ មន្ត្រីដែលអនុវត្តគោលនយោបាយដោយកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងកាត់ទោសការបំពាន គួរតែត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាវិជ្ជមានសម្រាប់ការបំពេញភារកិច្ចរបស់ពួកគេ។

ដើម្បីឱ្យប្រព័ន្ធ PIPO ទទួលបានភាពជឿជាក់ រដ្ឋាភិបាលថែត្រូវតែគូសបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់អំពីការផាកពិន័យ និងការដាក់ទណ្ឌកម្ម ការអនុវត្ត និងការពង្រឹងបទប្បញ្ញត្តិប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងប្រកាន់ខ្ជាប់នូវបទប្បញ្ញត្តិ C188 ដែលខ្លួនបានផ្តល់សច្ចាប័ន។ ប្រទេសថៃគួរតែពិចារណាទទួលយកទស្សនវិស័យសកល ហើយទាញការយល់ដឹងពីប្រទេសនានាដូចជានូវវេលសេឡង់ ដែលដើរតួជាគំរូជាមួយនឹងកម្មវិធីត្រួតពិនិត្យឧស្សាហកម្មនេសាទប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។ ប្រព័ន្ធរបស់ប្រទេសនូវវេលសេឡង់ត្រូវបានបំពាក់ ដោយក្របខ័ណ្ឌការផាកពិន័យ និងការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏តឹងរ៉ឹងដែលមិនត្រឹមតែដោះស្រាយការនេសាទខុសច្បាប់ មិនបានរាយការណ៍ និងមិនមានការគ្រប់គ្រង (IUU) ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងផ្តល់អាទិភាពដល់ការការពារសិទ្ធិរបស់អ្នកនេសាទផងដែរ។^{6 7}

ក្រុមអធិការកិច្ចដែលធ្វើសកម្មភាព ហើយប្រអប់ផឹក ដោយមិនបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងកែតម្រូវការនៃការរំលោភសិទ្ធិការងារ។

ជាចុងក្រោយ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយ ILO មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការអភិវឌ្ឍក្របខ័ណ្ឌប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃការពិន័យ ការផាកពិន័យ និងការដាក់ទណ្ឌកម្ម ប៉ុន្តែជិតប្រាំបីឆ្នាំបន្ទាប់ពីការបង្កើត PIPO និងការសហការជាបន្តបន្ទាប់ និងការគាំទ្រថវិកាពី ILO ហើយរដ្ឋាភិបាលលោកខាងលិច នៅតែមិនមានក្របខ័ណ្ឌដែលមានតម្លាភាព ឬដំណើរការអាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់ការចុះអធិការកិច្ច។ ដោយខ្វះការកែលម្អច្រើន អ្នកទិញអាហារសមុទ្រធំៗនឹងបន្តប្រឈមមុខនឹងការខកចិត្ត ដោយសារកង្វះទិន្នន័យត្រឹមត្រូវ និងតម្លាភាពលើស្តង់ដារមូលដ្ឋាននៅលើនាវាថៃ ដូចជាសូចនាករកម្លាំងពលកម្មបង្ខំ ឬម៉ោងសម្រាក។ ប្រសិនបើគ្មានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងសំខាន់ៗដើម្បីកែលម្អទេ ឧស្សាហកម្មនេសាទថៃនឹងនៅតែស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យជាសាកល ដោយមានសំណួរចោទឡើងថា តើអាហារសមុទ្រដែលមានប្រភពមកពីប្រទេសថៃ គ្មានការរំលោភបំពានកម្លាំងពលកម្ម ឬការអនុវត្តការនេសាទខុសច្បាប់។

កាតរាយការណ៍៖ ការសង្កេត អធិការកិច្ច PIPO - នៅខេត្តរណង

នៅកំពង់ផែ ខេត្តរណង ប្រទេសថៃក្នុងខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២៣ FRN ត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យចូលរួមសង្កេតមើលការត្រួតពិនិត្យកំណត់នៃសោទដែលជាផ្នែកមួយនៃគម្រោងសាកល្បងដែលដឹកនាំដោយ ILO ដើម្បីបង្កើនស្តង់ដារសុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងារលើនាវានេសាទ និងលើកកម្ពស់អង្គការកម្មករ និងកិច្ចសហការរបស់អង្គការសង្គមស៊ីវិលជាមួយ PIPO ។ FRN បានសង្កេតមើលការចុះអធិការកិច្ចរយៈពេលប្រាំបួនថ្ងៃ ហើយបានរកឃើញថា ការចុះអធិការកិច្ចមិនមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណ ការផាកពិន័យ និងកែតម្រូវការរំលោភសិទ្ធិអ្នកនេសាទ។ ក្រុម FRN បានសង្កេតមើលការត្រួតពិនិត្យកំណត់សរុបចំនួន ២៨ គ្រឿង បាននិយាយជាមួយអ្នកនេសាទនៅលើកំណត់នីមួយៗ ហើយបានរកឃើញថាក្រុមអធិការកិច្ច PIPO បានរួមចំណែក ក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យនាវានេសាទបន្តប្រតិបត្តិការដោយរំលោភលើស្តង់ដារ C188 ច្បាប់ប្រទេសថៃ និងសិទ្ធិអ្នកនេសាទជាមូលដ្ឋាន។ ការបំពានដែលត្រូវបានសង្កេតឃើញជាទូទៅ និងរាយការណ៍ដោយអ្នកនេសាទរួមមាន៖

-

ការរក្សាទុកឯកសារ៖
ឯកសារអត្តសញ្ញាណ កិច្ចសន្យា សៀវភៅធនាគារ និងកាត ATM នៅតែត្រូវបានផ្តល់សម្រាប់ការប្រើប្រាស់របស់អ្នកនេសាទ ហើយត្រូវបានរក្សាទុកដោយម្ចាស់កំណត់ ឬនាយនាវា ហើយរក្សាទុកក្នុងប្រអប់ធំមួយនៅក្នុងបន្ទប់របស់នាយនាវា ឬនៅលើច្រាំង។ ឯកសារត្រូវបានចែកចាយយ៉ាងបើកចំហដល់អ្នកនេសាទនៅចំពោះមុខមន្ត្រី PIPO សម្រាប់ការថតរូបជាក្រុម និងគោលបំណងផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណ បន្ទាប់មកប្រមូលភ្លាមៗម្តងទៀតដោយអ្នកគ្រប់គ្រងនាវា ហើយនៅតែមិនទាន់មានចំណាត់ការណាមួយពីក្រុមអធិការកិច្ច ដើម្បីធានាថា អ្នកនេសាទអាចប្រើប្រាស់បានដោយសេរី និងមានឯកសារផ្ទាល់ខ្លួន។
-

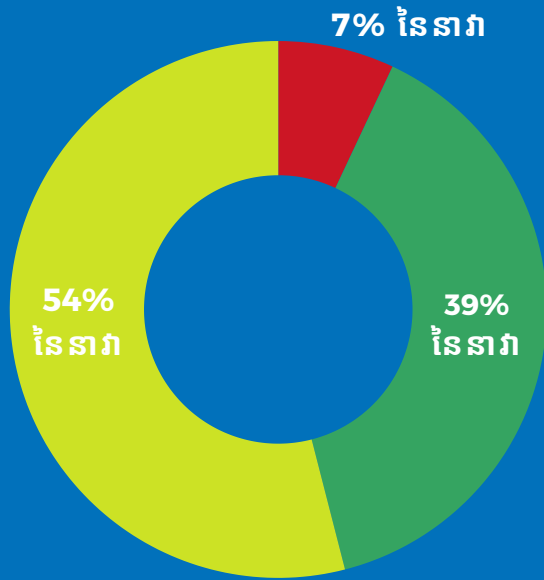
កញ្ចប់សង្គ្រោះបឋមមិនគ្រប់គ្រាន់
កញ្ចប់សង្គ្រោះបឋមនៅលើនាវានេសាទខ្លះថ្នាំពេទ្យច្រើនប្រភេទ ហើយមិនត្រូវបានបំពេញបន្ថែមដោយម្ចាស់នាវាដូចដែលច្បាប់បានកំណត់នោះទេ ប៉ុន្តែកំណត់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលចត និងបន្តប្រតិបត្តិការនេសាទជាប្រចាំ។
-

ឧបករណ៍សង្គ្រោះបឋមដែលមិនអាចប្រើបាន
អ្នកនេសាទរាយការណ៍ជាទៀងទាត់ថា កញ្ចប់សង្គ្រោះបឋមត្រូវបានរក្សាទុកនៅក្នុងបន្ទប់របស់នាយនាវា ហើយនាវិកមិនអាចចូលទៅយកបានទេ ប៉ុន្តែការសម្ភាសន៍អ្នកនេសាទដែលធ្វើឡើងដោយ PIPO មិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណ និង/ឬកែតម្រូវបញ្ហានេះបានទេ។
-

មិនមានការសម្ភាសន៍ឯកជន
ការសម្ភាសន៍អ្នកនេសាទត្រូវបានធ្វើឡើងជាសាធារណៈ តាមទិដ្ឋភាព ឬដោយមានការចូលរួមដោយផ្ទាល់ពីម្ចាស់នាវា និងនាយនាវា។ ការខកខានរបស់ក្រុម PIPO ក្នុងការផ្តល់ឱ្យអ្នកនេសាទនូវកន្លែងសម្ភាសឯកជន និងសម្ងាត់ ដើម្បីរាយការណ៍ពីការបំពាន នាំឱ្យមានការបំពានដែលមិនត្រូវបានរាយការណ៍ដោយអ្នកនេសាទ ដោយសារការភ័យខ្លាចនៃការសងសឹករបស់និយោជក។
-

ដំណើរការរាយការណ៍អំពីការរំលោភបំពានគ្មានប្រសិទ្ធភាព
ការរាយការណ៍ករណីរំលោភសិទ្ធិទៅ PIPO ដោយអ្នកនេសាទ ឬដោយ FRN ក្នុងនាមអ្នកនេសាទ នាំឱ្យដំណើរការផ្លូវច្បាប់អសកម្ម ឬចំណាយពេលច្រើន ដែលពេញពេញទៅដោយការិយាល័យតេឡេយ្យ។ អ្នកនេសាទត្រូវបានបង្ខិតបង្ខំជាទៀងទាត់ក្នុងការចរចាក្រៅផ្លូវការជាមួយម្ចាស់កំណត់របស់ពួកគេដែលត្រូវបានចាត់ចែងដោយឈ្មួញកណ្តាលជាអាជ្ញាធរ ដែលនាំឱ្យអ្នកនេសាទមានការបំភិតបំភ័យក្នុងការយល់ព្រមលើការដោះស្រាយដែលមិនផ្តល់សំណងពេញលេញ និងការពារសិទ្ធិដែលមានសិទ្ធិរបស់ពួកគេ។

ស្តង់ដារសុខភាព និងសុវត្ថិភាពទាប ត្រូវបានរកឃើញជាច្រើននៅលើកប៉ាល់នេសាទនៅខេត្តរណង

គន្លឹះសង្កេតឧបករណ៍សង្គ្រោះបឋម

- មិនមានស្តុកពេញលេញ និងនាយនាវា ឬម្ចាស់បានបដិសេធការណែនាំរបស់មន្ត្រី PIPO ដើម្បីដោះស្រាយ ប៉ុន្តែ នៅតែត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចេញពីផែ
- មិនមានស្តុកពេញលេញទេ ប៉ុន្តែ នាយនាវា ឬម្ចាស់ដោះស្រាយ ឬយល់ព្រមភ្លាម
- មានស្តុកគ្រប់គ្រាន់

ការរកឃើញ

ក្នុងអំឡុងពេលអធិការកិច្ច PIPO នៅរណង FRN បានធ្វើសកម្មភាពយ៉ាងតឹងរ៉ឹងក្នុងនាមជាអ្នកសង្កេតការណ៍។ បន្ទាប់ពីការចុះអធិការកិច្ចនីមួយៗ កញ្ចប់សង្គ្រោះបឋម (FAK) ត្រូវបានគេយកទៅកាន់ច្រាំង ដូច្នោះ FRN អាចណែនាំអំពីថ្នាំ និងការផ្គត់ផ្គង់ដែលអាចផ្តល់បាន។ ដើម្បីជួយក្នុងរឿងនេះ FRN បានផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលសុខភាព និងសុវត្ថិភាព និងការចែកចាយ កញ្ចប់សង្គ្រោះបឋម ការបង្ហាញដែលពេញលេញជាមួយនឹងការណែនាំអំពីការប្រើប្រាស់ថ្នាំជាបីកាលា (ថៃ ភូមា និងខ្មែរ) សម្រាប់នាវាដែលមិនបំពេញតាមស្តង់ដារ C188 ។ ក្នុងចំណោមការត្រួតពិនិត្យទូកចំនួន ២៨ គ្រឿង តិចជាងពាក់កណ្តាលនៃនាវា (៣៩%) មានកញ្ចប់សង្គ្រោះបឋម ដែលមានស្តុកពេញលេញ។ ភាគច្រើន (៦១%) ខ្វះថ្នាំសំខាន់ៗ រួមទាំងរបស់សំខាន់ៗដូចជា ថ្នាំប្រឆាំងនឹងជំងឺរាគ ទឹកលាងភ្នែក និងក្រែមប្រឆាំងនឹងការរមាស់។

នៅពេលរកឃើញថ្នាំដែលបាត់ នាយនាវា និងម្ចាស់ជាច្រើនបានចាត់វិធានការភ្លាមៗ ដើម្បីស្តុកទុកមុនពេលចេញដំណើរ ឬប្តូរធ្វើដូច្នោះមុនពេលត្រួតពិនិត្យបន្ទាប់របស់ពួកគេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នាវាពីរគ្រឿងមិនមានកញ្ចប់សង្គ្រោះបឋមទាល់តែសោះ មានតែថង់ឆ្លាស្ទិចប៉ារ៉ាសេតាមុលប៉ុណ្ណោះ។ កប៉ាល់ទាំងនេះបានបដិសេធការណែនាំក្នុងការទិញឱសថដាក់ ដោយអះអាងថា វាមិនមែនជារឿងរបស់មន្ត្រី PIPO ហើយបានបន្តច្រកចេញ ដោយបំពានច្បាប់របស់ប្រទេសថៃ ស្តង់ដារ C188 និងការបទបញ្ជា PIPO។

ការរកឃើញមួយទៀតទាក់ទងនឹងការរកឃើញនោះគឺថា អ្នកនេសាទជាច្រើនបានរាយការណ៍ថា មិនមានទឹកផឹកគ្រប់គ្រាន់នៅលើទូក ដោយត្រូវបានបង្ខំឱ្យទិញផ្គត់ផ្គង់ផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់ការធ្វើដំណើរតាមសមុទ្រនីមួយៗ។

ក្រុមអធិការកិច្ច នៅខេត្តរៀង ឆ្លើយតបមិនទាន់ហេតុការណ៍

មានតែថង់ផ្លាស្ទិកដែលមានឱសថមិនគ្រប់គ្រាន់នៅលើកទូក នៅខេត្តរៀង កំឡុងពេលធ្វើអធិការកិច្ច PIPO ប៉ុន្តែទូកនៅតែត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចេញពីកំពង់ផែ។

កាលពីថ្ងៃទី ២៥ ខែកក្កដា ក្នុងអំឡុងពេលកិច្ចប្រជុំគម្រោងសាកល្បងប្រចាំខែរបស់ ILO នៅនាយកដ្ឋានគាំពារការងារ និងសុខុមាលភាពការងារ (DLPW) FRN បានលើកឡើងពីការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំងអំពីនាវាដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចាកចេញពីកំពង់ផែដោយគ្មានការត្រួតពិនិត្យរបស់ (FAK) ដែលគ្មានស្តុកគ្រប់គ្រាន់ បន្ទាប់ពីបដិសេធការណែនាំរបស់ PIPO ។ FRN បានស្នើឱ្យចាត់វិធានការភ្លាមៗ ដែលរួមមានការស៊ើបអង្កេតលើនាវាដែលមិនអនុលោមតាមច្បាប់ ដោយធ្វើការសម្ភាសន៍ឯកជនជាមួយអ្នកនេសាទ ការចេញដីកាបញ្ឈប់ការនេសាទ ប្រសិនបើរកឃើញការរំលោភបំពានបន្ថែមទៀត ធ្វើការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងឱ្យបានល្អិតល្អន់ ក្នុងអំឡុងពេលចូលចត ឬចេញទូកលើកក្រោយ ហើយអនុវត្តការផាកពិន័យ ឬទណ្ឌកម្មជាចាំបាច់។

នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំប្រចាំខែជាបន្តបន្ទាប់នៅថ្ងៃទី ២៥ ខែសីហា FRN បានតាមដានលើបញ្ហានេះ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ពុំមានចំណាត់ការណាមួយត្រូវបានធ្វើឡើងនោះទេ ដោយបានគូសបញ្ជាក់ពីកង្វះការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ PIPO ក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ និងការការពារសុវត្ថិភាព និងសិទ្ធិរបស់អ្នកនេសាទនៅខេត្តរៀង។

ឥទ្ធិពលហួសហេតុ និងអំពើពុករលួយ - ការជ្រៀតជ្រែករបស់សមាគមម្ចាស់នាវានៅខេត្តរៀង

ការចូលរួមរបស់ FRN នៅក្នុងគម្រោងសាកល្បង PIPO របស់ ILO ដែលផ្តោតលើការសង្កេតការចុះអធិការកិច្ច និងការផ្តល់ឧបករណ៍សង្គ្រោះបឋមដល់នាវាដែលខ្វះការផ្គត់ផ្គង់ផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រពេញលេញត្រូវបានបញ្ឈប់ភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីការត្រួតពិនិត្យត្រឹមតែប្រាំបួនថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ។ ការសម្រេចចិត្តនេះបានធ្វើឡើង ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងសម្ពាធយ៉ាងខ្លាំងពីសមាគមនេសាទក្នុងមូលដ្ឋាន ដែលមានម្ចាស់នាវាទាំងអស់។ ជាលទ្ធផល មន្ត្រីអង្គការ ILO និង PIPO បានព្យួរក្តីនាទីរបស់ FRN ជាអ្នកសង្កេតការណ៍។ ពួកគេបានយល់ព្រមអនុញ្ញាតឱ្យការសង្កេតឡើងវិញបានលុះត្រាតែពួកគេទទួលបានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ទូក និងកំពង់ផែ និងលិខិតផ្លូវការពីនាយកដ្ឋានជលផលក្នុងទីក្រុងបាងកក។ នៅពេលសរសេររបាយការណ៍នេះ គ្មានការឆ្លើយតបណាមួយត្រូវបានកើតមានឡើងទេ ហើយវាទំនងជាមិនអាចទៅរួចដែលថាម្ចាស់ទូកនឹងផ្តល់សិទ្ធិឱ្យធ្វើ ឬយល់ព្រម ពោលគឺត្រូវបញ្ឈប់គម្រោងដ៏សំខាន់នេះ។ ស្ថានភាពនេះបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីអំណាចដ៏មានឥទ្ធិពលដែលម្ចាស់ទូកនៅតែមានក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទថៃ ដើម្បីរារាំងអាជ្ញាធររដ្ឋាភិបាល និងដាក់កម្រិតលើកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើការអធិការកិច្ចទ្រង់ទ្រាយធំណាមួយ ដែលនឹងបង្ហាញពីការរំលោភបំពានការងារ ឬការបំពានច្បាប់។

FRN ក៏បានសង្កេតឃើញថា មានការអនុវត្តជាទូទៅដោយទាក់ទងម្ចាស់ទូកមុនពេលធ្វើអធិការកិច្ច ដើម្បីស្វែងរកការយល់ព្រមរបស់ពួកគេសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យ។ ជាឧទាហរណ៍ ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើអធិការកិច្ចមួយថ្ងៃនៅរៀង មន្ត្រីទទួលបន្ទុកអធិការកិច្ច PIPO បានទូរស័ព្ទទៅម្ចាស់នាវានីមួយៗជាមុនសិន ដើម្បីសុំការអនុញ្ញាតចុះទៅធ្វើអធិការកិច្ច ដោយមានវត្តមាន FRN ជាអ្នកសង្កេតការណ៍។ នេះបណ្តាលឱ្យមានការបដិសេធយ៉ាងដាច់ហេតុអ្វីពីម្ចាស់នាវា ដោយបង្ខំឱ្យ FRN ស្ថិតនៅក្នុងរថយន្តក្នុងអំឡុងពេលធ្វើអធិការកិច្ចមួយ ហើយត្រូវបានបដិសេធទាំងស្រុងក្នុងការចូលទៅកាន់កន្លែងចត ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើអធិការកិច្ចមួយផ្សេងទៀត។ ដោយសារអាជ្ញាធររដ្ឋាភិបាលមានភារកិច្ចធ្វើនិយតកម្មឧស្សាហកម្មនេសាទ PIPO មិនមានកាតព្វកិច្ចស្វែងរកការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់នាវា ដើម្បីអនុវត្តការចុះអធិការកិច្ច ឬនាំអ្នកសង្កេតការណ៍មកជាមួយនោះទេ។ សកម្មភាពបែបនេះអាចត្រូវបានគេយល់ថាជាការរួមគំនិត។

របាយការណ៍ថ្មីបំផុតនៃការជួញដូរមនុស្សនៅសហរដ្ឋអាមេរិក (2023) ក៏បានគូសបញ្ជាក់ពីករណីដែលម្ចាស់ទូក និងកន្លែងធ្វើការរបស់ប្រទេសថៃត្រូវបានគេប្រាប់ មុនពេលការចុះអធិការកិច្ចការងារ។^១ ការជ្រើសរើសរបស់ ILO ដើម្បីបំពេញតាមការទាមទាររបស់ម្ចាស់ទូក និង PIPO ដែលបណ្តាលឱ្យមានការផ្អាកការសង្កេត របស់ FRN នៅខេត្តរៀង ទោះបីជាមានការយល់ព្រមជាផ្លូវការជាមុនពីភ្នាក់ងារថ្នាក់ជាតិដែលពាក់ព័ន្ធសម្រាប់គម្រោងសាកល្បង បង្ហាញពីភាពអសមត្ថភាពជាក់ស្តែង ឬការស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការចាត់វិធានការយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ក្នុងការការពារសិទ្ធិអ្នកនេសាទ។ ការសម្រេចចិត្តនេះហាក់ដូចជា បណ្តាលមកពីការភ័យខ្លាចនៃការធ្វើឱ្យខូចទំនាក់ទំនងនយោបាយ សូម្បីតែនៅក្នុងការចំណាយលើការលើកកម្ពស់សិទ្ធិអ្នកនេសាទក៏ដោយ។

ចន្លោះប្រហោងសំខាន់ៗនៅក្នុងដំណើរ ការចុះអធិការកិច្ចនាវានៅតៃម៉ាន

របាយការណ៍ស្តីពីការជួញដូរមនុស្សនៅសហរដ្ឋអាមេរិកបានអំពាវនាវ ឲ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់ជាមួយរាល់ឆ្នាំ សម្រាប់រយៈពេល ៣ ឆ្នាំចុងក្រោយនេះចំពោះភាពគ្មានប្រសិទ្ធភាពនៃការចុះអធិការកិច្ច PIPO ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណ ការរំលោភបំពាន។ របាយការណ៍ ការជួញដូរមនុស្ស (TIP) ឆ្នាំ ២០២១ បានគូសបញ្ជាក់ថា ក្នុងឆ្នាំ ២០២០ រដ្ឋាភិបាលថៃ បានរាយការណ៍ថា បានធ្វើការត្រួតពិនិត្យការងារលើនាវានេសាទចំនួន ៥៥ ៨១៨ គ្រឿង (៤៤ ៣២២ ក្នុងឆ្នាំ ២០១៩) ដោយកំណត់បានត្រឹមតែ ១៩ នាវាប៉ុណ្ណោះដែលបំពានច្បាប់ការងារ។^១ គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល របាយការណ៍ការជួញដូរមនុស្ស ឆ្នាំ ២០២៣ បានបង្ហាញថា រដ្ឋាភិបាលថៃមិនដែលបានរាយការណ៍អំពីការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះពីការជួញដូរ ជាលទ្ធផលនៃការត្រួតពិនិត្យកម្លាំងពលកម្ម របស់នាវានេសាទនោះទេ។^១

ក្តីបារម្ភទាំងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយមិនអាចប្រកែកបាន ព្រោះថាបន្ទាប់ពីរាប់ម៉ឺនម៉ោងដែលបានចំណាយលើការ ផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់អ្នកនេសាទ ការប្រជុំជាច្រើន ការសម្ភាសន៍ជាច្រើន និងការសង្កេតនៃការចុះអធិការកិច្ចនាវា PIPO នាំឱ្យ FRN ចង្អុលបង្ហាញពីចំណុចខ្វះខាតចំនួនប្រាំយ៉ាងនៅក្នុងអង្គការអធិការកិច្ចរបស់រដ្ឋាភិបាលថៃ។ ភាពខ្វះខាតទាំងនេះ រួម ផ្សំនឹងការបរាជ័យជាប្រព័ន្ធក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណការរំលោភបំពាន និងការផ្តល់ការ វិនិច្ឆ័យប្រកបដោយសមធម៌ ក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដ៏សំខាន់ក្នុងការការពារ និងលើកកម្ពស់សិទ្ធិនេសាទជនចំណាកស្រុក។ អង្គការ ILO ដែលជាអាជ្ញាធរចម្បងដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តអនុសញ្ញាដោយរដ្ឋហត្ថលេខី ត្រូវតែ បង្ហាញជំហរកាន់តែម៉ឺងម៉ាត់ក្នុងការធ្វើឱ្យប្រទេសថៃទទួលខុសត្រូវចំពោះកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន។

ការសម្ងាត់ និងការការពារអ្នកនេសាទគឺមិនមានទេ ក្នុងអំឡុងពេលការ ចុះអធិការកិច្ច៖

វិធីសាស្ត្រដែលដំណើរការអធិការកិច្ច PIPO ត្រូវបានអនុវត្តជាញឹកញាប់ ដោយបង្អាក់ និងរារាំងអ្នកនេសាទពី ការរាយការណ៍ពីការរំលោភបំពានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ហើយបរាជ័យក្នុងការដាក់ក្រុម PIPO ដែលធ្វើការ ស៊ើបអង្កេត និងស្វែងរកការបំពានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។^១ ជាលទ្ធផល អ្នកនេសាទមិនត្រូវបានសម្ភាសនៅ កន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាព—ឆ្ងាយពីការមើលឃើញរបស់នាយនាវា ឬម្ចាស់ទូក—ដែលពួកគេអាចរាយការណ៍ពី ការងារដោយបង្ខំ ឬការរំលោភបំពានច្បាប់ផ្សេងទៀតក្នុងលក្ខណៈសង្ឃឹម។ ជាធម្មតា ការសម្ភាសន៍កើតឡើង នៅក្នុងទីធ្លាចំហរនៅលើដៃ ឬនៅខាងក្រោយរថយន្តរឹកអាប៉ុងដែលមានគម្របមួយផ្នែក ដែលធ្វើឱ្យវាងាយស្រួល សម្រាប់អ្នកដែលមានវត្តមានក្នុងការសង្កេតមើលអ្នកសម្ភាសន៍ និងស្តាប់ការសន្ទនា។ ដោយសារកង្វះការ សម្ងាត់ និងការព្រួយបារម្ភចំពោះសុវត្ថិភាពរបស់អ្នកនេសាទ ពួកគេជ្រើសរើសក្នុងករណីភាគច្រើនមិនរាយ ការណ៍អំពីការរំលោភបំពាន ដោយសារខ្លាចមានការសងសឹកពីម្ចាស់ទូក ឬនាយនាវា។

#1

ការចុះអធិការកិច្ចខ្វះភាពទូលំទូលាយ មិនមានភាពស៊ីជម្រៅ ហើយខ្លីពេក៖

#2

ILO កត់សម្គាល់ថា ការចុះអធិការកិច្ច PIPO ជាមធ្យមមានរយៈពេលត្រឹមតែ ១៥ នាទី¹² ហើយការសង្កេតដោយ FRN បង្ហាញថា ការត្រួតពិនិត្យជាច្រើនមានរយៈពេលតិចជាង ៥ នាទី។ ខណៈពេលដែលមិនមានស្តង់ដារអន្តរជាតិសម្រាប់រយៈពេលអធិការកិច្ច អធិការកិច្ច ITF ដែលមានអធិការចំនួន ១៤០ នាក់នៅក្នុងកំពង់ផែចំនួន ១២០ នៅទូទាំងប្រទេសចំនួន ៥៧¹³ រាយការណ៍ថា ចំណាយពេលយ៉ាងហោចណាស់ ៥០ នាទីសម្រាប់នារាម្នាក់ ដោយពិនិត្យមើលលក្ខខណ្ឌយ៉ាងហ្មត់ចត់ និងការសម្ភាសន៍សមាជិកនារី។ នៅក្នុងប្រទេសថៃ ក្រៅពីរយៈពេលខ្លី ការចុះអធិការកិច្ចកាន់តែច្រើនឡើងត្រូវបានធ្វើឡើងតែលើអ៊ីនធឺណិតប៉ុណ្ណោះ ដែលមិនផ្តល់ឱកាសឱ្យអ្នកនេសាទបង្ហាញការព្រួយបារម្ភ ឬស្វែងរកការបំភ្លឺអំពីលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាការងាររបស់ពួកគេ។ ការចុះអធិការកិច្ចគួរតែឆ្លងកាត់វិធីសាស្ត្រប្រអប់ផឹកងាយស្រួល មិនថានៅលើក្រដាស ឬតាមអ៊ីនធឺណិតទេ ហើយជំនួសមកវិញ ដោយការចុះអធិការកិច្ចយ៉ាងល្អិតល្អន់ និងពិតប្រាកដនៃស្ថានភាពជាក់ស្តែង ដែលអ្នកនេសាទប្រឈមមុខនៅលើនាវា។

ម្ចាស់នាវា/ប្រធានក្រុមគ្រប់គ្រងលើអ្នកនេសាទទាំងស្រុង ដាក់សម្ពាធលើអ្នកធ្វើអធិការកិច្ច៖

ការចុះអធិការកិច្ចអាចត្រូវបានរៀបចំយ៉ាងងាយស្រួលដោយម្ចាស់ទូក និងនាយនាវា តាមរយៈការគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងនៃឯកសារសំខាន់ៗដូចជា ឯកសារអត្តសញ្ញាណ សៀវភៅធនាគារ និងកាតអេធីអឹម សៀវភៅកត់ត្រាម៉ោងធ្វើការ ការទូទាត់ប្រាក់ និងកិច្ចសន្យាការងារ។ ជាធម្មតាត្រូវបានរក្សាទុកនៅក្នុងទីតាំងតែមួយ ដូចជាផ្ទះឬស្នាក់នៅលើច្រាំង ឬនៅក្នុងបន្ទប់របស់នាយនាវា — ឯកសារទាំងនេះអាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងងាយស្រួល និង/ឬបង្ហាញ ដើម្បីផ្តល់នូវភាពនៃការអនុលោមភាពក្នុងអំឡុងពេលការចុះអធិការកិច្ច ដោយបង្កើតជាទិដ្ឋភាពនៃការមិនប្រកាន់ខ្ជាប់។

ជារឿយៗម្ចាស់ទូកគឺជាឥស្សរជនដ៏មានឥទ្ធិពលនៅក្នុងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ហើយវត្តមានរបស់ពួកគេនៅក្នុងការចុះអធិការកិច្ច អាចជាការបំភិតបំភ័យដល់ទាំងអ្នកនេសាទ និងអ្នកធ្វើអធិការកិច្ច។ នេះទំនងជារាងកម្មករមិនឱ្យរាយការណ៍ពីការកេងប្រវ័ញ្ចរបស់ពួកគេទៅអាជ្ញាធរ។¹⁴ ករណីដែលអ្នកនេសាទរាយការណ៍អំពីការបំពាន PIPO អាចជួយសម្រួលដល់ការប្រជុំរវាងម្ចាស់/នាយនាវា និងអ្នកនេសាទដើម្បី “ចរចា” រកដំណោះស្រាយមួយ។ ការកំណត់នេះធ្វើឱ្យអ្នកបំពាន បន្តបំពានលើជនរងគ្រោះ និងជាញឹកញយនាំឱ្យអ្នកនេសាទត្រូវបានបង្ខិតបង្ខំឱ្យយល់ព្រមលើដំណោះស្រាយដែលខ្លះ នូវអ្វីដែលពួកគេមានសិទ្ធិស្របច្បាប់ និងអាចបង្ហាញឱ្យឃើញពួកគេនូវការរំលោភបំពានកាន់តែខ្លាំងឡើង។ សេណារីយ៉ូទាំងនេះជាធម្មតាត្រូវបានច្រានចោលនៅក្រោមតុ ដោយមិនមានចេញពីឯកសារនៅក្នុងរបាយការណ៍ PIPO ផ្លូវការណាមួយ ហើយមិនបង្ហាញនៅក្នុងស្ថិតិផ្លូវការណាមួយឡើយ។

#3

ការសំភាសន៍អ្នកនេសាទធ្វើឡើងដោយ PIPO ក្នុងការមើលឃើញមនុស្សគ្រប់គ្នានៅកំពង់ផែ ធ្វើឱ្យងាយស្រួលសម្រាប់នាយនាវា និងម្ចាស់ទូកក្នុងការបែងចែកថា អ្នកណាត្រូវបានសម្ភាសន៍ និងស្តាប់ការសម្ភាសន៍ ដោយធ្វើឱ្យអ្នកនេសាទមានការភ័យខ្លាចខ្លាំង ក្នុងការរាយការណ៍អំពីលក្ខខណ្ឌការងារ និងការរំលោភបំពានដែលអាចកើតមាន។

ឧបសគ្គភាសានៅតែមានជាបញ្ហាប្រឈមដ៏សំខាន់៖

អ្នកនេសាទប្រហែលជាមិនតែងតែទទួលបានការបកស្រាយជាភាសាដែលពួកគេយល់ ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើអធិការកិច្ចនោះទេ។ ខណៈពេលដែលក្រុម PIPO ភាគច្រើនមានបុគ្គលិកអ្នកបកប្រែភាសាខ្មែរ ឬភូមា មជ្ឈមណ្ឌលកាន់តែច្រើនកំពុងកាត់បន្ថយអ្នកបកប្រែពីថវិកាចំណាយរបស់ពួកគេ។ វាអាចជាលទ្ធផលដែលបណ្តាលឲ្យធាតុផ្សំដ៏សំខាន់នៃក្រុមអធិការកិច្ចនេះ អាចត្រូវបានកាត់បន្ថយនៅរាល់មជ្ឈមណ្ឌល PIPO ទាំងអស់ ទោះបីជាវដ្តវិភាគថែទទួលបានមូលនិធិពី ILO យ៉ាងទាំងស្រុង សម្រាប់មុខតំណែងសំខាន់ៗទាំងនេះក៏ដោយ។ វាធ្វើឱ្យអ្នកនេសាទចំណាកស្រុកដែលមាន ៩៩% នៃកម្លាំងពលកម្មនៅលើនាវានេសាទថៃ ប្រឈមនឹងហានិភ័យនៃការបាត់បង់សមត្ថភាពក្នុងការទំនាក់ទំនង និងរាយការណ៍អំពីការបំពានជាភាសារបស់ពួកគេ។

#4

ឧទាហរណ៍ថ្មីពីខែតុលា ឆ្នាំ ២០២៣ នៅស្រុកខ្លុងយ៉ៃ ខេត្តត្រាត គូសបញ្ជាក់ពីបញ្ហានេះ ដោយសារការិយាល័យ PIPO ក្នុងស្រុកខ្លះបុគ្គលិកអ្នកបកប្រែភាសាភូមា ទោះបីជាមានវត្តមានអ្នកនេសាទលើទូកដឹកជនជាតិភូមាក៏ដោយ។ នៅពេលដែលអាចធ្វើទៅបាន FRN បានសហការដាក់បុគ្គលិកភូមាម្នាក់សម្រាប់ជំនួយការបកប្រែ។ ទោះបីជានេះបង្ហាញពីកិច្ចសហការរវាង PIPO និងអង្គការកម្មករក៏ដោយ ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងដោះស្រាយតម្រូវការបុគ្គលិកភូមាគួរតែស្ថិតក្នុងដៃរដ្ឋាភិបាល។ ការប្រើប្រាស់អ្នកបកប្រែដែលមិនត្រូវបានអនុម័ត ដោយរដ្ឋាភិបាល ក៏បង្កហានិភ័យនៃការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់គ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធផងដែរ។

ការព្រួយបារម្ភនេះត្រូវបានគូសបញ្ជាក់ ដោយការស្ទាបស្ទង់មតិលើកិច្ចសន្យាអ្នកនេសាទរបស់ FRN ដែលធ្វើឡើងក្នុងឆ្នាំ ២០២១ ដែលគ្របដណ្តប់លើអ្នកនេសាទជាង ៥០០ នាក់មកពី ១៥០ ទូកនៅក្នុងខេត្តចំនួន ៧។ ការស្ទង់មតិបានបង្ហាញថា ៨៩% នៃអ្នកនេសាទនៅតែខ្វះច្បាប់ចម្លងនៃកិច្ចសន្យាការងារជាភាសារបស់ពួកគេ ហើយវាមិនដែលត្រូវបានពន្យល់ដល់ពួកគេជាភាសាដែលពួកគេយល់នោះទេ។ វាសង្កត់ធ្ងន់លើសារៈសំខាន់ដ៏ចម្បងនៃការមានសេវាបកប្រែ ដែលមានតាមរយៈមជ្ឈមណ្ឌល PIPO ។¹⁵ នេះ គួរកត់សម្គាល់ថា ការអនុវត្តអំពីពុករលួយក្នុងអំឡុងពេលបកប្រែ ក៏កើតមានឡើងផងដែរ ព្រោះពេលខ្លះមន្ត្រីណែនាំអ្នកបកប្រែកុំឱ្យបកប្រែរបាយការណ៍ពីអ្នកនេសាទ នៅពេលដែលមានការរាយការណ៍ពីការរំលោភបំពានការងារ។¹⁶

ប្រព័ន្ធសម្របសម្រួលនៃក្រុមអធិការកិច្ច PIPO បង្កឲ្យមានស្តង់ដារអធិការកិច្ចមិនស៊ីសង្វាក់គ្នា៖

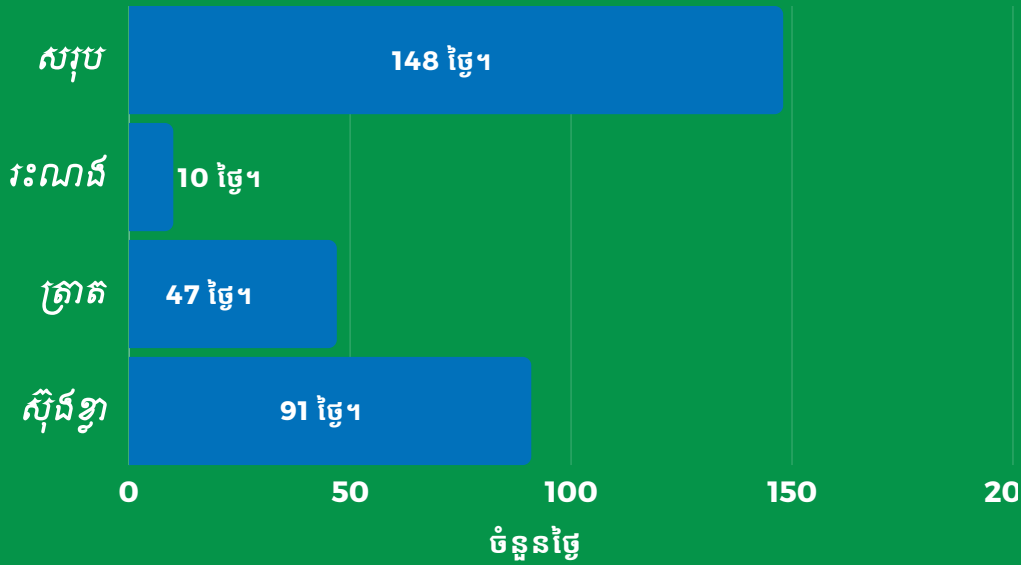
បញ្ហាប្រឈមសំខាន់មួយស្ថិតនៅក្នុងការចាត់តាំងមន្ត្រីឡើងវិញ ជាញឹកញាប់ពីទីតាំងមួយទៅទីតាំងមួយ ដែលកើតឡើងជួនកាលរៀងរាល់ពីរខែម្តង។ ខណៈដែលអាជ្ញាធរអះអាងថា នេះជាវិធានការកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃអំពើពុករលួយនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន វាមានផលវិបាកដោយអចេតនា។ មន្ត្រីមិនចំណាយពេលគ្រប់គ្រាន់នៅទីតាំងណាមួយ ដើម្បីសិក្សាពីបរិបទនៃតំបន់មូលដ្ឋាន និងបង្កើតទំនាក់ទំនងគួរឱ្យទុកចិត្តជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗដូចជាអ្នកនេសាទ អង្គការកម្មករ ឬអង្គការសង្គមស៊ីវិល។¹⁷

លើសពីនេះទៅទៀត ក្រុម PIPO បច្ចុប្បន្នអធិការកិច្ចមកពីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលចំនួនប្រាំផ្សេងគ្នា ដែលបណ្តាលឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរប្រចាំថ្ងៃនៅក្នុងក្រុមនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន នៅកន្លែងជាច្រើន។ ការប្តូរនេះឥតយប់ឈរនេះ ធ្វើឱ្យមានការលំបាកក្នុងការអភិវឌ្ឍ និងអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រក្រុមស្ថិតមូលដ្ឋាន និងរក្សាបាននូវភាពស៊ីសង្វាក់គ្នានៅក្នុងស្តង់ដារអធិការកិច្ច។ FRN ផ្តល់អនុសាសន៍ឱ្យបន្ថែមរយៈពេលនៃការចាត់តាំងមន្ត្រីនៅក្នុងទីតាំងនីមួយៗ លើកកម្ពស់គំនិតផ្តួចផ្តើមក្នុងមូលដ្ឋាន សម្រាប់យុទ្ធសាស្ត្រក្រុម និងការកសាងទំនាក់ទំនង ដើម្បីធានាបាននូវភាពស៊ីសង្វាក់គ្នានៃការចុះអធិការកិច្ច និងលើកទឹកចិត្តឱ្យមន្ត្រី PIPO បង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកនេសាទក្នុងតំបន់ អង្គការកម្មករ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល។ វិធីសាស្ត្រនេះអាចជួយសម្រួលដល់ការស៊ើបអង្កេតអំពីកង្វល់ ការចែករំលែកព័ត៌មាន និងធានាថាចំណេះដឹងអំពីលក្ខខណ្ឌ និងការអនុវត្តក្នុងស្រុកនៅតែធ្វើថ្មី និងមានបច្ចុប្បន្ន។¹⁸

#5

ថ្ងៃសង្កេតការណ៍ PIPO ធ្វើឡើងដោយ FRN

ថ្ងៃទី ១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០២១ ដល់ថ្ងៃទី ៣០ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០២៣

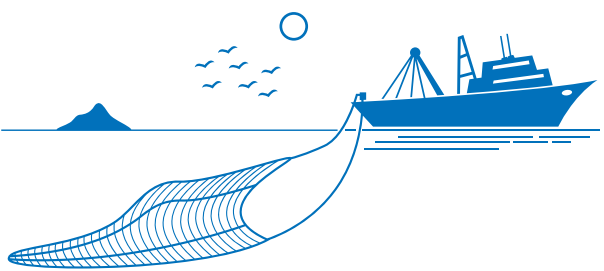

ជំហានតូចតាចឆ្ពោះទៅមុខ៖ កិច្ចសហការជាវិជ្ជមាន សក្តានុពលដែលមានជាច្រើនទៀត

ទោះបីជាកំពុងប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាប្រឈមក្នុងពេលធ្វើការជាមួយ ILO, PIPO និងសមាគមជលផលរណាងក្នុងខេត្តរណាងក៏ដោយ ក៏ FRN បានគ្រប់គ្រងភាពឯករាជ្យ ធ្វើឱ្យមានការរីកចម្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ដោយសហការជាមួយមជ្ឈមណ្ឌល PIPO និងសមាគមនេសាទនៅទីតាំងផ្សេងៗទៀត ដូចជា ខេត្តស៊ីដខ្លា និងខ្ពង់ឃ្នែង (ខេត្តត្រាត)។ ក្រុមការងារ PIPO នៅក្នុងតំបន់ទាំងនេះ បានបង្ហាញពីឆន្ទៈក្នុងការសហការ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យ FRN សង្កេតមើលការចុះអធិការកិច្ច ចែកចាយឧបករណ៍សង្គ្រោះបឋម និងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលសុខភាព និងសុវត្ថិភាពដល់នាវិក។ វាបានអនុញ្ញាតឱ្យ FRN ដើរតួជាអ្នកសម្របសម្រួលដ៏សំខាន់រវាងអ្នកនេសាទ និង PIPO ដោយជួយអ្នកនេសាទរាយការណ៍ពីបញ្ហាដែលពួកគេមិនពេញចិត្ត ដោយលើកឡើង ក្នុងអំឡុងពេលអធិការកិច្ច។

លើសពីនេះ សមាគមជលផលម្ចាស់នាវានៃខេត្តស៊ីដខ្លាបានបង្ហាញពីឆន្ទៈក្នុងការធ្វើការជាមួយអង្គការកម្មករដូចជា FRN ដោយបានរួមគ្នាលើគំនិតផ្តួចផ្តើមសុខភាព និងសុវត្ថិភាពជាច្រើន និងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលនីតិវិធីសង្គ្រោះបន្ទាន់ ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះ។

ទោះបីជាបញ្ហាប្រឈមនៅតែបន្តកើតមាននៅក្នុងទីតាំងទាំងនេះ រួមទាំងគម្លាតក្នុងការអនុវត្តស្តង់ដារ C188 និងបញ្ហាកើតឡើងដដែលៗ ដូចជាការដកហូតឯកសារ ប្រាក់ឈ្នួលមិនទៀងទាត់ ការស្តុកទុកមិនគ្រប់គ្រាន់ និងឧបករណ៍សង្គ្រោះបឋមដែលមិនអាចប្រើប្រាស់បាន ការសម្ភាសន៍មិនមានភាពឯកជន និងការរំលោភបំពានផ្សេងទៀតក៏ដោយ ឆន្ទៈរបស់ដៃគូទាំងនេះក្នុងការសហការ គឺជាជំហានវិជ្ជមានក្នុងទិសដៅត្រឹមត្រូវ ផ្ទុយស្រឡះទៅនឹងបទពិសោធន៍គម្រោងសាកល្បងរបស់ PIPO នៅខេត្តរណាងដែលដឹកនាំដោយ ILO ។

FRN ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលជំនួយដំបូង

ករណីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាង អ្នកនេសាទជាមួយ PIPO

បទពិសោធន៍របស់ FRN ក្នុងការសម្របសម្រួលការងារ ការណ៍អំពីការរំលោភសិទ្ធិរបស់អ្នកនេសាទទៅកាន់ មជ្ឈមណ្ឌល PIPO មានភាពខុសប្លែកគ្នាច្រើន។ មជ្ឈមណ្ឌលមួយចំនួនបានបង្ហាញពីភាពងាយស្រួលក្នុង ការចូលប្រើប្រាស់ និងងាយស្រួលទំនាក់ទំនង ខណៈពេល ដែលមជ្ឈមណ្ឌលខ្លះទៀតពិបាកក្នុងការទាក់ទង មិន សហការ និងខ្វះការទំនាក់ទំនងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ PIPO-ខេត្តរណេង ដើរតួជាឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងនៃការ ទំនាក់ទំនង និងការសហការគ្នាតិចតួច ដោយសារ FRN បានរាយការណ៍ម្តងហើយម្តងទៀតនូវករណីជាច្រើន តាមរយៈទូរស័ព្ទ អ៊ីមែល និងការទៅជួបផ្ទាល់ ប៉ុន្តែនៅតែ ទទួលបានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងន័យស្ថាបនាតិចតួច បំផុត ឬការតាមដានជាបន្តបន្ទាប់។ ផ្ទុយទៅវិញ មានភាព វិជ្ជមានមួយចំនួន ទោះបីជាមិនល្អឥតខ្ចោះក៏ដោយ ឧទាហរណ៍នៃការសហការរវាង PIPO និង FRN៖

បណ្តាញសិទ្ធិអ្នកនេសាទ

អ្នកនេសាទបួសនៅសមុទ្រ ជុំផុន

អ្នកនេសាទម្នាក់ដែលកំពុងស្វែងរកជំនួយពី FRN បានរាយការណ៍ថា ត្រូវបានគំរាមកំហែង និងវាយដំរាងកាយដោយនាយនាវាទូករបស់ គាត់ បន្ទាប់ពីមានជម្លោះ។ FRN បានជួយអ្នក នេសាទក្នុងការលាក់ខ្លួន និងរាយការណ៍ពី ឧប្បត្តិហេតុនេះទៅកាន់ PIPO-Kuraburi តាមរយៈទូរស័ព្ទ និងអ៊ីមែល។ ការិយាល័យ PIPO បានបង្ហាញពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងកិច្ចសហការពេញ មួយដំណើរការល្អ ដែលនៅទីបំផុតនាំឱ្យអ្នក នេសាទទទួលបានឯកសារអត្តសញ្ញាណរបស់ គាត់ ដែលអាចឱ្យគាត់ចាកចេញពីនិយោជក របស់គាត់ក្នុងការស្វែងរកការងារថ្មី។

ពេលដែលអ្នកនេសាទភាគច្រើនឃើញ ឯកសារអត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេ គឺ នៅពេល PIPO ចុះអធិការកិច្ចសម្រាប់រូប ភាព បន្ទាប់មកម្ចាស់កម្លាំងប្រមូល ឯកសារ ហើយរក្សាទុក។

គ្រោះថ្នាក់រាងកាយអ្នកនេសាទ និងការរក្សាទុកឯកសារ - គូរ៉ាប៊ូរី

អ្នកនេសាទម្នាក់ដែលកំពុងស្វែងរកជំនួយពី FRN បានរាយការណ៍ថា ត្រូវបានគំរាមកំហែង និងវាយដំរាងកាយដោយនាយនាវាទូករបស់គាត់ បន្ទាប់ពីមានជម្លោះ។ FRN បានជួយអ្នកនេសាទក្នុងការលាក់ខ្លួន និង រាយការណ៍ពីឧប្បត្តិហេតុនេះទៅកាន់ PIPO-Kuraburi តាមរយៈ ទូរស័ព្ទ និងអ៊ីមែល។ ការិយាល័យ PIPO បានបង្ហាញពីការប្រាស្រ័យ ទាក់ទងគ្នាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងកិច្ចសហការពេញមួយដំណើរ ការល្អ ដែលនៅទីបំផុតនាំឱ្យអ្នកនេសាទទទួលបានឯកសារអត្តសញ្ញាណ របស់គាត់ ដែលអាចឱ្យគាត់ចាកចេញពីនិយោជករបស់គាត់ក្នុងការ ស្វែងរកការងារថ្មី។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ដំណើរការនេះបានជួបប្រទះបញ្ហាប្រឈម ដោយសារ PIPO បានរៀបចំការចរចាដល់មុខគ្នារវាងអ្នកនេសាទ និង នាយនាវា (អ្នកបំពាន) សម្រាប់ការដោះស្រាយក្រៅផ្លូវការមួយ។ ការ ដោះស្រាយនេះបានមើលរំលងការបំពានលើរាងកាយ និងបានបង្ខិតបង្ខំ អ្នកនេសាទឱ្យបង់ប្រាក់ ដើម្បីយកឯកសាររបស់គាត់។ ដំបូង អ្នក នេសាទត្រូវទទួលបានតែច្បាប់ចម្លងនៃឯកសាររបស់គាត់ រហូតដល់គាត់ បានដោះស្រាយបំណុល ១៨,០០០ បាត (កាត់បន្ថយពីការទាមទាររបស់ ប្រធានក្រុមចំនួន ២៨,០០០ បាត) សម្រាប់ "ថ្លៃ" ឯកសារ ទោះបីជាមិន មានចុះបង្កាន់ដែកក៏ដោយ។ បន្ទាប់ពីការខិតខំប្រឹងប្រែងឥតឈប់ឈរពី FRN អ្នកនេសាទបានទទួលបានដោយជោគជ័យនូវសិទ្ធិជាមូលដ្ឋាន របស់គាត់ ក្នុងការកាន់កាប់ឯកសាររបស់គាត់ ដោយមិនមានពាក់ព័ន្ធការ ចំណាយថ្លៃអ្វី។

ខណៈពេលដែលករណីនេះបានបញ្ចប់ជាជ័យជំនះសម្រាប់អ្នកនេសាទ វា បង្ហាញពីលើបញ្ហាទូទៅនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេះ៖ ការភ្ជាប់គ្នានៃការរក្សា ទុកឯកសារជាមួយនឹងចំណងបំណុល ដែលជារឿយៗត្រូវបានមើល រំលង ហើយជួនកាលត្រូវបានសម្របសម្រួលដោយ PIPO តាមរយៈការ ដោះស្រាយក្រៅផ្លូវការ។

ការបង្កើតការផ្លាស់ប្តូរប្រកបដោយ និរន្តរភាព ផ្លូវវែងឆ្ងាយទៅខាងមុខ

ILO បានធ្វើការវិនិយោគយ៉ាងសន្ធឹកសន្ធាប់ទាំងផ្នែកថវិកា និងធនធានបច្ចេកទេសទៅក្នុងប្រព័ន្ធ PIPO ជាលទ្ធផល ផ្តល់ឲ្យមជ្ឈមណ្ឌលអធិការកិច្ច PIPO ជាមួយនឹងមូលដ្ឋានគ្រឹះ ដើម្បីបម្រើជាមជ្ឈមណ្ឌលដ៏សំខាន់សម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណ រាយការណ៍ និងកែតម្រូវការរំលោភបំពាន និងការបំពានការងារ ទោះបីជានៅមានកម្រិតតិចតួចក្នុងការអនុវត្តក៏ដោយ។ PIPO ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យមានគ្រប់គ្រាន់ជាមួយនឹងបុគ្គលិក និងធនធានចាំបាច់ ដើម្បីបកប្រែកិច្ចសន្យាការងារទៅជាភាសាក្រិក និងភាសាខ្មែរ ហើយធ្វើការសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកនេសាទនៅកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាពដើម្បីធានាថា លក្ខខណ្ឌការងារ និងប្រាក់ឈ្នួលជាក់ស្តែងរបស់ពួកគេស្របតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងកិច្ចសន្យាការងាររបស់ពួកគេ។ ទោះបីជាមានសមត្ថភាពទាំងនេះក៏ដោយ អ្នកនេសាទភាគច្រើននៃ FRN ចូលរួមក្នុងការបង្ហាញពីការខ្វះខាតចិត្តលើដំណើរការ PIPO ។ ជាញឹកញយពួកគេមានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាចខ្លាំងពេក ក្នុងការនិយាយដោយបើកចំហ ជាពិសេសនៅពេលមានអធិការថែពាក់ព័ន្ធ។

មិនថា អារម្មណ៍នៃការបំភិតបំភ័យត្រឹមត្រូវ ឬអត់នោះទេ វាកើតចេញពីការរើសអើងជាតិសាសន៍ជាប្រព័ន្ធ ការរំលោភបំពាន និងការកេងប្រវ័ញ្ចលើពលករចំណាកស្រុក ដោយនិយោជកថែ និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ដែលធ្វើឲ្យការកសាងទំនុកចិត្តជាកិច្ចការដ៏លំបាកមួយ។ អាស្រ័យហេតុនេះ អ្នកនេសាទតែងតែស្វែងរកការដោះស្រាយ កាន់តែច្រើន ដោយការរាយការណ៍បញ្ហា និងស្វែងរកជំនួយពីអង្គការកម្មករ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល។ អង្គការកម្មករដូចជា FRN ដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការចាត់តាំងទាំងរដ្ឋាភិបាល និងនិយោជកឱ្យទទួលខុសត្រូវចំពោះការអនុលោមតាមស្តង់ដារការងារអន្តរជាតិ។ ពួកគេដើរតួជាស្ថានជួយសម្រួលដល់ការទំនាក់ទំនងព័ត៌មានដ៏មានតម្លៃ និងរលឹបពីអ្នកនេសាទទៅកាន់អាជ្ញាធរ។ បើគ្មានការគាំទ្រពី ILO និងឆន្ទៈរបស់អធិការកិច្ច PIPO និងអាជ្ញាធរថែពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ក្នុងការសហការជាមួយអង្គការកម្មករ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិលទេ ការខិតខំណាមួយ ដើម្បីកែលម្អលក្ខខណ្ឌការងាររបស់អ្នកនេសាទនឹងនៅតែគ្មានប្រយោជន៍។

ការអំពាវនាវឱ្យមានសកម្មភាព៖ អង្គការ ILO ត្រូវតែចាត់ឱ្យប្រទេសថៃប្រកាន់ខ្ជាប់ ការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ខ្លួនចំពោះ C188

ការបរាជ័យដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល និងមិនអាចទទួលយកបាននៃ PIPO-ខេត្តរណេង រួមជាមួយនឹងឆ្នាំនៃករណីសិទ្ធិ ការងារទាបគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល ដែលត្រូវបានរកឃើញដោយអធិការកិច្ច PIPO នៅទូទាំងប្រទេស ធ្វើជាការចោទ ប្រកាន់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរនៃប្រព័ន្ធអធិការកិច្ចកំណត់នេសាទ របស់ប្រទេសថៃ។ ការបរាជ័យទាំងនេះបានធ្វើឱ្យមានការង្រៀង ឆ្ងល់ជាខ្លាំង ចំពោះប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធនេះ ហើយពួកគេចោទជាសំណួរយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់រដ្ឋាភិបាល ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហានៃការកេងប្រវ័ញ្ចអ្នកនេសាទជនអន្តរជាតិ ដែលបានញាំញីឧស្សាហ កម្មនេសាទថៃអស់ជាច្រើនទសវត្សរ៍មកហើយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាចាំបាច់ណាស់ក្នុងការទទួលស្គាល់ថា វិបត្តិនេះមិនអាចត្រូវបានកំណត់ថា ជាការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋាភិបាលថៃទេ។ វាជាការឆ្លុះបញ្ចាំងស្មើគ្នា នៃអ សមត្ថភាពជាអកុសលរបស់អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ (ILO) ដែលមិនមានឆន្ទៈក្នុងការចាត់វិធានការចាំបាច់ បើ ទោះបីជាមានការលំបាកក៏ដោយ ជំហានដើម្បីឱ្យរដ្ឋហត្ថលេខី ដូចជាប្រទេសថៃទទួលខុសត្រូវចំពោះស្តង់ដារ C188 ដែលពួកគេបានផ្តល់សច្ចាប័ន។

ជាងនេះទៅទៀត កំណែទម្រង់ដែលបានស្នើឡើងដោយសមាគមជលផលជាតិនៃប្រទេសថៃ (NFAT) ទៅកាន់ នាយករដ្ឋមន្ត្រីចូលកាន់តំណែងក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០២៣ មិនត្រឹមតែបង្កការគំរាមកំហែងដល់ការធ្វើឱ្យខូចដល់គោល នយោបាយបច្ចុប្បន្ន និងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ដែលប្រកាន់ខ្ជាប់នូវស្តង់ដារ C188 ប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងបញ្ជាក់ពីអវត្តមាន ជាបន្តបន្ទាប់នៃការចោលទោសពី ILO ផងដែរ។ ចំពោះការបរាជ័យរបស់ប្រទេសថៃ ក្នុងការរក្សាស្តង់ដារអនុវត្ត ច្បាប់។¹⁹ ²⁰ ការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ប្រទេសថៃក្នុងការអនុវត្ត និងពង្រឹង C188 ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព បានប្រឈមមុខ នឹងការត្រួតពិនិត្យជាប់លាប់ទាំងពីរអង្គការនៅប្រទេសថៃ និងអន្តរជាតិ។ រាល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីបន្ត បន្ថយបទប្បញ្ញត្តិដែលមានស្រាប់ និងមើលរលងការខ្វះខាតរបស់ប្រទេសថៃ ក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការបំពេញតាមស្តង់ដារ C188 នឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ទំនុកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ចំពោះផលិតផលគ្រឿងសមុទ្រដែលមានប្រភពមកពីប្រទេសថៃ។

វាចាំបាច់ណាស់ក្នុងការកត់សម្គាល់ថា ទីផ្សារសំខាន់ៗ ដូចជាសហរដ្ឋអាមេរិក ចក្រភពអង់គ្លេស សហភាពអឺរ៉ុប និង អូស្ត្រាលីបានបង្កើតការរឹតបន្តឹង និងច្បាប់គយយ៉ាងតឹងរឹង ដើម្បីធានាថា ការនាំចូលអាហារសមុទ្រគោរពតាមស្តង់ដារ ការងារអន្តរជាតិ និងសិទ្ធិមនុស្ស។ អវត្តមាននៃការអនុវត្ត និងការពង្រឹងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព C188 មិនត្រឹមតែ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សុខុមាលភាពរបស់អ្នកនេសាទចំណាកស្រុកនៅក្នុងប្រទេសថៃប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងបង្កហានិភ័យ យ៉ាងខ្លាំងដល់អ្នកនាំចេញអាហារសមុទ្រថៃផងដែរ។ សមិទ្ធផលរបស់ ILO ក្នុងការធ្វើឱ្យប្រទេសថៃក្លាយជាប្រទេស ដំបូងគេក្នុងតំបន់ដែលផ្តល់សច្ចាប័នដល់ C188 គឺទទួលបានការសរសើរជាខ្លាំង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលដែលពេលវេលាបន្តទៅមុខ និងការប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះការការពារអ្នកនេសាទនៅតែមានតិចតួច ដែលពួកគេត្រូវ បានសរសេរ សារៈសំខាន់នៃសមិទ្ធផលនេះថយចុះ។ អង្គការ ILO មិនត្រូវបន្តគេចវេសពីការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ក្នុងការរៀបចំឱ្យរដ្ឋាភិបាលថៃទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះ C188 របស់ខ្លួនឡើយ ហើយត្រូវតែចាត់វិធាន ការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីការពារសិទ្ធិអ្នកនេសាទនៅក្នុងប្រទេសថៃ។ ពិភពលោកកំពុងចាំមើល។

ការទាមទាររបស់ FRN

01

អង្គការ ILO ដាក់បន្ទុកឲ្យប្រទេសថៃទទួលខុសត្រូវ ចំពោះការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្ត និងការពង្រឹងអនុសញ្ញា ១៨៨ ស្តីអំពីស្តង់ដារសិទ្ធិ អ្នកនេសាទ។

02

ប្រទេសថៃពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ PIPO ដើម្បីកំណត់ការបំពាន ចេញ និង ពង្រឹងការដាក់ពិន័យ និងការចោទប្រកាន់ជាបទល្មើសលើនាវានេសាទ។

03

ការដាក់ទណ្ឌកម្ម ការផាកពិន័យ និងការទទួលខុសត្រូវចំពោះការរំលោភ សិទ្ធិការងារ និងការរំលោភលើការនេសាទរបស់ការនេសាទខុសច្បាប់ (IUU) ត្រូវបានបញ្ជាក់ ផ្សព្វផ្សាយ និងអនុវត្តយ៉ាងច្បាស់ ដោយក្រុម ការងារ PIPO ។

04

ប្រទេសថៃ ផ្តល់សិទ្ធិដល់សហជីព និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល (CSOs) ដោយមិនមានការរឹតបន្តឹង ដើម្បីសង្កេតមើល PIPO ចុះអធិការកិច្ច និង ចូលរួមក្នុងការចែករំលែកព័ត៌មាន ដោយសហការជាមួយភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល ពាក់ព័ន្ធ ដូច្នោះ វាជំរុញការការពារអ្នកនេសាទនៅគ្រប់កំពង់ផែនេសាទទូទាំង ប្រទេស។

05

ប្រទេសថៃផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញា ៨៧ និង ៩៨ របស់អង្គការ ILO និង ផ្លាស់ប្តូរច្បាប់ស្តីពីទំនាក់ទំនងការងារថៃឆ្នាំ ១៩៧៥ ដើម្បីការពារសិទ្ធិកម្មក រទាំងអស់ ដោយមិនគិតពីសញ្ជាតិ ដើម្បីបង្កើតសហជីពការងារផ្ទាល់ខ្លួន និងចរចាជាសមូហភាពជាមួយនិយោជករបស់ពួកគេ។

លេខយោង

1. ILO Ship to Shore Rights Presentation at ITF Inspectorate FishSupport Induction Workshop-Bangkok, (2023), Achievements and Challenges in Enforcing Labour Standards through Port-in/Port-out Inspections in Thailand.
2. Environmental Justice Foundation, (2021), Thailand's Progress in Combatting IUU, Forced Labour & Human Trafficking: EJF Observations and Recommendations Volume 9, 2021, <https://ejfoundation.org/reports/thailands-progress-in-combatting-iuu-forced-labour-human-trafficking-ejf-observations-and-recommendations-volume-9-2021>
3. ILO Ship to Shore Rights Presentation at ITF Inspectorate FishSupport Induction Workshop-Bangkok, (2023), Achievements and Challenges in Enforcing Labour Standards through Port-in/Port-out Inspections in Thailand.
4. Royal Thai Embassy, (2019-2022), Thailand's Anti-Human Trafficking Country Reports, <https://www.thaianti-humantraffickingaction.org/Home/country-reports/>
5. Environmental Justice Foundation, (2021), Thailand's Progress in Combatting IUU, Forced Labour & Human Trafficking: EJF Observations and Recommendations Volume 9, 2021, <https://ejfoundation.org/reports/thailands-progress-in-combatting-iuu-forced-labour-human-trafficking-ejf-observations-and-recommendations-volume-9-2021>
6. Open Seas New Zealand, (2023) Worker Livelihood, <https://openseas.org.nz/worker-livelihood/>
7. New Zealand Immigration, (2023), Work Rights, <https://www.immigration.govt.nz/new-zealand-visas/preparing-a-visa-application/working-in-nz/work-rights>
8. US Department of State, (2023), Trafficking in Persons Report, <https://www.state.gov/reports/2023-trafficking-in-persons-report/thailand>
9. US Department of State, (2021) Trafficking in Persons Report, <https://www.state.gov/reports/2021-trafficking-in-persons-report/thailand/>
10. US Department of State, (2023), Trafficking in Persons Report, <https://www.state.gov/reports/2023-trafficking-in-persons-report/thailand>
11. ILO Ship to Shore Rights Presentation at ITF Inspectorate FishSupport Induction Workshop-Bangkok, (2023), Achievements and Challenges in Enforcing Labour Standards through Port-in/Port-out Inspections in Thailand.
12. ILO Ship to Shore Rights Presentation at ITF Inspectorate FishSupport Induction Workshop-Bangkok, (2023), Achievements and Challenges in Enforcing Labour Standards through Port-in/Port-out Inspections in Thailand.
13. International Transport Workers' Federation (ITF Global), (2023), ITF Inspectors, <https://www.itfseafarers.org/en/about-us/itf-inspectors>
14. US Department of State, (2023), Trafficking in Persons Report, <https://www.state.gov/reports/2023-trafficking-in-persons-report/thailand>
15. International Transport Workers' Federation (ITF Global), (2021), Fishers Rights Network Calls on Thai Government to Enforce Contract Provisions, <https://www.itfglobal.org/en/news/fishers-rights-network-calls-thai-government-enforce-contract-provisions>
16. US Department of State, (2023), Trafficking in Persons Report, <https://www.state.gov/reports/2023-trafficking-in-persons-report/thailand>
17. ILO Direct Request (CEACR) - adopted 2021, published 110th ILC session (2022), Work in Fishing Convention, 2007 (No. 188) - Thailand (Ratification: 2019), https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:13100:0::NO::P13100_COMMENT_ID,P13100_COUNTRY_ID:4124412,102843
18. Environmental Justice Foundation, (2021), Thailand's Progress in Combatting IUU, Forced Labour & Human Trafficking: EJF Observations and Recommendations Volume 9, 2021, <https://ejfoundation.org/reports/thailands-progress-in-combatting-iuu-forced-labour-human-trafficking-ejf-observations-and-recommendations-volume-9-2021>
19. Sataburuth, Aekarach, Bangkok Post, (2023), New Prime Minister vows to tackle fishing industry woes, <https://www.bangkokpost.com/thailand/general/2640086>
20. Environmental Justice Foundation, (2023), CIVIL SOCIETY URGES THAI GOVERNMENT TO STOP DEREGULATION OF THE FISHERIES INDUSTRY, <https://ejfoundation.org/news-media/civil-society-urges-thai-government-to-stop-deregulation-of-the-fisheries-industry>

GLOBAL JUSTICE FOR FISHERS

**FISHERS
RIGHTS
NETWORK**

